

ارزیابی میزان سرب در آب، خاک و سبزیجات کشت شده در مزارع کشاورزی شهرستان دزفول

عباس حسیناکزاده^۱، کیوان شمس^{۲*}

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، گروه شیمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

۲. استادیار گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۹/۰۵؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۱/۲۰)

چکیده

ورود فلزات سنگین از طریق فعالیت‌های انسانی باعث آلودگی آب، خاک و گیاهان می‌شود. این تحقیق با هدف بررسی میزان سرب در سبزیجات، آب و خاک زمین‌های کشاورزی شهرستان دزفول انجام گرفت. ۴۸ نمونه سبزی (نوع *Menta spicata* و ریحان "*Ocimum basilicum*")، ۱۲ نمونه آب و ۱۲ نمونه خاک از زمین‌های کشاورزی (جنوب و شرق) شهر دزفول در طی تابستان ۱۳۹۵ برداشت شدند. میزان سرب نمونه‌ها پس از آماده‌سازی، توسط دستگاه اسپکتروفتومتر جذب اتمی کوره اندازه‌گیری شدند و میزان فلز سنگین سرب در سبزیجات، آب و خاک با رهنمودهای "WHO" و "FAO" مقایسه گردید. نتایج نشان داد که میانگین غلظت سرب در نعنای و ریحان به ترتیب $3/11 \pm 85$ و $6/23 \pm 30/8$ میلی‌گرم بر کیلوگرم بود و میانگین غلظت سرب در آب و خاک به ترتیب $20/64$ میلی‌گرم بر لیتر و $0/49$ میلی‌گرم بر کیلوگرم بود، بطوریکه میانگین غلظت عنصر سرب در ریحان و نعنای، بالاتر از سطوح استاندارد "WHO/FAO" ارزیابی گردید. همچنین همبستگی نسبتاً بالایی بین میزان سرب در ریحان و نعنای با میزان آن در آب و خاک زمین‌های کشاورزی وجود داشت که نشان دهنده انتقال فلز سنگین سرب از آب و خاک به سبزیجات مورد مطالعه می‌باشد.

کلیدواژگان

خاک، دزفول، سبزیجات، سرب، فلزسنگین.

مقدمه

یکی از مسائل مهم زیست محیطی، که امروزه به آن توجه ویژه ای شده است، تجمع فلزات سنگین مانند کادمیوم، نیکل، سرب و ... در خاک‌های کشاورزی و آلوده شدن مواد غذایی می‌باشد، که از آغاز انقلاب صنعتی تا کنون شدت یافته است. این عناصر در خاک تحرک کمی داشته به نحوی که حداکثر در ۳۰ سانتی متری سطح خاک باقی می‌مانند (۱). تجمع آن‌ها در خاک می‌تواند موجب کاهش فعالیت و تنوع میکروبی، کاهش حاصلخیزی خاک، کاهش یا از بین رفتن محصول و حتی صدمه به سلامتی انسان و حیوانات از طریق ورود در زنجیره غذایی گردد. جذب فلزات سنگین بوسیله گیاه در اراضی کشاورزی یکی از روش‌های عمده و غیر مستقیم ورود فلزات سنگین به زنجیره غذایی انسان است. بنابراین یکی از دلایل اصلی مواجهه انسان با فلزات سنگین مسیر خاک- محصول- غذا است (۲). یکی از عوامل مؤثر بر سلامت انسان، مصرف مواد غذایی سالم با کیفیت و کمیت مناسب است. سبزیجات از جمله مواد غذایی با ارزش می‌باشند که با داشتن انواع ویتامین‌ها و سایر مواد مغذی، مصرف-کنندگان زیادی دارند، پس سلامت این ماده غذایی به دلیل مصرف بالای آن از اهمیت زیادی برخوردار است (۳) از فاکتورهای مهم و مؤثر جهت تشخیص میزان سلامت سبزیجات، غلظت عناصر سنگین موجود در آن‌هاست (۴)، آلودگی سبزیجات به فلزات سنگین می‌تواند ناشی از آبیاری با فاضلاب (۵)، کود و آفت کش باشد (۶). منابع اصلی فلزات سنگین در سبزیجات، محیط رشد آن‌ها (خاک، هوا، مواد مغذی) است که توسط ریشه یا برگ جذب می‌شود (۷). جذب و تجمع زیستی فلزات سنگین در گیاهان تحت تاثیر فاکتورهایی مانند آب و هوا، رسوبات اتمسفری، غلظت‌های فلزات سنگین در خاک، ماهیت خاک و مقدار رشد آن‌ها می‌باشد (۸). مصرف

سبزیجات آلوده به سرب، خطراتی برای سلامتی انسان دارد (۷). به طوریکه اختلال در بیوسنتز هموگلوبین و کم خونی، افزایش فشار خون، آسیب به کلیه، سقط جنین و نارسای نوزاد، اختلال سیستم عصبی، آسیب به مغز، ناباروری مردان، کاهش قدرت یادگیری و اختلالات رفتاری در کودکان و ناراحتی استخوانی از عوارض منفی افزایش غلظت سرب در بدن است (۷). حداکثر غلظت مجاز سرب در گیاه، جهت مصرف انسان نباید بیشتر از ۵ میلی گرم در کیلوگرم باشد (۹). ناظمی و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهشی میانگین غلظت سرب و کادمیوم در سبزیجات را بیشتر از میزان استاندارد ارایه شده توسط سازمان بهداشت جهانی و فائو اعلام نمودند (۱). آن‌ها پساب‌های شهری و صنعتی را علت اصلی آلودگی سبزیجات گزارش کردند. در مطالعه دیگری شعبانخانی و همکاران (۱۹۹۱) میزان دو فلز سنگین سرب و کادمیوم را در سبزیجات بالاتر از حد استاندارد گزارش نمودند و دو عامل آب و هوا را اصلی ترین عوامل در انتقال سرب به گیاهان دانستند (۱۰). هدف از این پژوهش بررسی میزان آلاینده ی فلزی سرب در سبزیجات، آب و خاک زمین‌های کشاورزی شهر دزفول می‌باشد.

مواد و روش‌ها

۴۸ نمونه سبزی (نعناع و ریحان)، ۱۲ نمونه آب و ۱۲ نمونه خاک از زمینهای کشاورزی واقع در دو موقعیت جغرافیایی (جنوب و شرق) شهر دزفول که در هر موقعیت، به تفکیک ۳ مزرعه سبزیکاری به طور تصادفی انتخاب شده بود، برداشت شدند. سبزیجات نمونه برداری شده با آب مقطر شسته شده و سپس نمونه‌ها داخل آون در دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ تا ۴۸ ساعت قرار گرفتند. پس از خشک شدن، نمونه‌ها آسیاب شدند. ۲ گرم از پودر هر نمونه سبزی بر روی شعله گاز به طور کامل سوزانده شد و

جدول ۱- میانگین غلظت فلز سنگین سرب در سبزیجات (نعناع و ریحان) در زمینهای کشاورزی جنوب و شرق شهر دزفول (mg kg^{-1})

زمین‌های کشاورزی	نمونه	میانگین غلظت سرب
جنوب	نعناع	$7/8 \pm 4/8$
جنوب	ریحان	$6/4 \pm 5/4$
شرق	نعناع	$5/9 \pm 6/4$
شرق	ریحان	$9/2 \pm 3/5$

جدول ۲- میانگین غلظت فلز سنگین سرب در سبزیجات (نعناع و ریحان) شهر دزفول (mg kg^{-1})

نمونه	میانگین غلظت سرب
نعناع	$6/85 \pm 3/11$
ریحان	$7/8 \pm 30/23$

جدول ۳- مقایسه میانگین غلظت سرب در سبزیجات (mg kg^{-1})، آب (mg l^{-1}) و خاک (mg kg^{-1}) زمین‌های کشاورزی با حدود استاندارد WHO/FAO

نمونه	زمین‌های کشاورزی	سطح استاندارد (WHO/FAO)	میانگین غلظت سرب
ریحان	شرق	۵	$10/21 \pm 3/11$
ریحان	جنوب	۵	$12/33 \pm 4/21$
نعناع	شرق	۵	$9/49 \pm 3/78$
نعناع	جنوب	۵	$13/42 \pm 5/13$
خاک	شرق	۲۰-۳۰	$11/22 \pm 2/13$
خاک	جنوب	۲۰-۳۰	$10/15 \pm 2/36$
آب	شرق	۵	$1/31 \pm 0/46$
آب	جنوب	۵	$2/12 \pm 0/76$

جدول (۳) نشان می‌دهد که غلظت سرب در نمونه‌های خاک در محدوده $10/15$ تا $11/22$ میلی‌گرم بر کیلوگرم می‌باشد. بیشترین غلظت سرب در خاک زمین‌های کشاورزی جنوب مشاهده شد. هم‌چنین غلظت سرب در نمونه‌های آب در محدوده $1/31$ تا $2/12$ میلی‌گرم بر لیتر بود که بیشترین غلظت سرب نیز در خاک زمین‌های کشاورزی جنوب مشاهده شد. میزان سرب در سبزیجات (ریحان و نعناع) زمین‌های کشاورزی جنوب و شرق با هم برابر نبوده و اختلاف معناداری بین میانگین غلظت سرب در این مناطق وجود داشت (جدول ۱). نتایج نشان داد که

نمونه‌ها به مدت ۸ ساعت در داخل کوره الکتریکی در درجه 450 سانتی‌گراد قرار داده شدند و خاکستر حاصل را در اسید نیتریک رقیق حل کرده، سپس محلول حاصل با استفاده از کاغذ صافی واتمن 42 صاف شد و وارد بالن ژوژه ای به حجم 10 میلی‌لیتر شد و با اسید نیتریک 65 درصد رقیق و به حجم رسانده ($11, 12$). نمونه‌های آب در طول فصل رشد از نهرهای انتقال آب به مزارع، برداشت شدند. 100 میلی‌لیتر از هر نمونه آب به یک بشر 125 میلی‌لیتری منتقل شد و پس از آن 5 میلی‌لیتر اسید نیتریک 65 درصد به آن اضافه شد، سپس نمونه‌ها را روی حمام بخار در دمای 95 درجه سانتی‌گراد قرار داده تا حجم آن به 15 تا 20 میلی‌لیتر کاهش یافت، بعد از سرد شدن، نمونه‌ها را با استفاده از کاغذ صافی واتمن 42 صاف کرده و وارد بالن ژوژه ای به حجم 100 میلی‌لیتری کرده و به حجم رسانده شد. نمونه‌های خاک به صورت تهیه یک نمونه مرکب از هر هکتار و از عمق $30-0$ سانتیمتری تهیه شدند. نمونه‌های خاک خشک و آسیاب گردیده واز الک عبور داده شده و برای آزمایش آماده شدند. عصاره گیری برای تعیین غلظت سرب در خاک با استفاده از اسید کلریدریک و اسید نیتریک انجام گرفت. میزان سرب در نمونه‌های آب، خاک و سبزیجات توسط دستگاه جذب اتمی کوره (مدل AAS5EA شرکت ZEISS آلمان) اندازه‌گیری گردید و از نرم افزار آماری SPSS و آزمون‌های آماری T-TEST و ANOVA جهت آنالیز داده‌ها استفاده شد.

نتایج

جدول (۲) نشان می‌دهد که میانگین غلظت سرب در نعنا و ریحان به ترتیب برابر با $6/85 \pm 3/11$ و $7/8 \pm 30/23$ میلی‌گرم در کیلوگرم است. هم‌چنین جدول (۱) نشان می‌دهد که بیشترین میزان غلظت سرب در نعناع و ریحان به ترتیب در زمین‌های کشاورزی جنوب و شرق دزفول وجود دارد.

جدول (۵) ضرایب همبستگی برای غلظت فلز سنگین سرب در سبزیجات، آب و خاک زمینهای کشاورزی را نشان می دهد. با توجه به جدول مشاهده شد که رابطه معناداری بین غلظت فلز سرب در خاک، سبزیجات و آب وجود ندارد ($p > 0.05$). اما مشاهده شد همبستگی نسبتاً قوی میان غلظت فلز سنگین سرب در سبزیجات ریحان و نعناع با خاک و آب وجود دارد.

بحث

سرب فلز سمی است که معمولاً گیاهان، بدون تغییر بر عملکرد ظاهریشان، توانایی بالایی در جذب و تجمع این عنصر را دارا هستند بطوریکه، در بسیاری از گیاهان، تجمع سرب، صدها برابر بیشتر از حد مجاز و قابل قبول خواهد بود (۱۴). سرب همچنین از طریق فعالیت های مختلف به خاک، آب و گیاه وارد می شود. غالباً تجمع سرب در برگ بیش از سایر قسمت های گیاه است و افزایش تجمع سرب می تواند مانع رشد ریشه و جذب مواد غذایی توسط گیاه گردد. قابلیت ذخیره سرب در برگ گیاهان متفاوت است. حداکثر غلظت مجاز سرب در گیاه برای مصرف انسان ۵ میلی گرم بر کیلوگرم می باشد (۶). طبق گزارشات موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران (۱۵)، حد مجاز غلظت سرب در انواع سبزیجات برگی و دانه ای، ۰/۲ میلی گرم بر کیلوگرم وزن تر و در سبزیجات غدهای و جالیزی، ۰/۱ میلی گرم بر کیلوگرم وزن تر برآورد گردید. همچنین، حداکثر غلظت مجاز سرب در سازمان بهداشت جهانی ۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم گزارش شده است. با توجه به گستردگی فعالیتهای کشاورزی، صنعتی، آبیاری پروری و توسعه شهر نشینی، حجم بارآلودگی های ناشی از این فعالیت ها به منابع آب کشاورزی و منابع خاک منطقه مورد مطالعه در حال افزایش می باشد (۱۶). بطوریکه بر اساس نتایج پژوهش حاضر از دلایل احتمالی بالابودن میزان سرب

غلظت سرب در آب و خاک زمینهای کشاورزی، کمتر از حد مجاز WHO/FAO و در سبزیجات مورد مطالعه بیشتر از حد مجاز WHO/FAO می باشد. در ارتباط با مقدار سرب در نمونه های آب و خاک مزارع، اگرچه کمتر از حد مجاز بوده و اختلاف معنی دار می باشد اما بایستی توجه نمود که سرب به صورت تجمعی در طبیعت دیده می شود. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که مقدار سرب در نمونه های سبزیجات مزارع جنوب بیشتر از مزارع شرق می باشد.

جدول ۴- مقایسه غلظت فلز سنگین سرب با سطوح استاندارد برای سبزیجات، آب و خاک زمینهای کشاورزی (mg kg^{-1})

نمونه	* سطح استاندارد (WHO/FAO)	آماره T	میانگین غلظت سرب	سطح معنی داری
ریحان	۵	۱۱/۲۶	۷/۸۸	۰/۰۲
نعناع	۵	۱۰/۴۴	۹/۲۶	۰/۰۳
خاک	۲۰-۳۰	۱۱/۲۶	۲۰/۶۴	۰/۰۱
آب	۵	۱۰/۴۴	۰/۴۹	۰/۰۰

* (WHO/FAO) (۱۳)

جدول (۴) نشان می دهد که میانگین غلظت سرب در سبزیجات (ریحان و نعناع) بالاتر از سطوح استاندارد (WHO/FAO) است ($p < 0.05$). از طرفی مشاهده شد که میانگین غلظت فلز سرب در خاک مزارع نمونه برداری شده کمتر از حد استاندارد (WHO/FAO) است ($p < 0.01$). همچنین با توجه به نتایج مشاهده شد که میانگین غلظت فلز سرب در آب مزارع نمونه برداری شده نیز کمتر از حد استاندارد (WHO/FAO) است ($p < 0.01$).

جدول ۵- همبستگی بین غلظت سرب با سبزیجات، خاک و آب در

نمونه	ضریب همبستگی	سطح معنی دار
ریحان	۰/۶۱	۰/۳۲
نعنا	۰/۷۴	۰/۴۳
خاک	۰/۶۹	۰/۵۱
آب	۰/۷۶	۰/۳۸

واقع بالا بودن غلظت قابل جذب فلز سنگین سرب در خاک و آب، نشانگر ورود آلاینده‌ها به زمین‌های کشاورزی منطقه بوده و آبهای آلوده حتی با غلظت کمتر از حد مجاز نیز می‌توانند در مدت زمان طولانی سبب انباشتگی فلزات سنگین در خاک و گیاه گردند. (۱۴) به طوریکه تیواری و همکاران (۲۰۱۱) نیز گزارش نمودند افزایش سطوح سرب در آب آبیاری باعث افزایش معنی دار مقدار سرب در خاک و آلودگی خاک می‌گردد (۲۰) که بابتایج پژوهش حاضر انطباق دارد.

نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که سبزیجات (ریحان و نعناع) کشت شده در این منطقه به فلز سنگین سرب آلوده بوده و این فلز سنگین از آب و خاک به این سبزیجات انتقال می‌یابد. بنابراین پایش مستمر میزان آلودگی‌های آب و خاک و تجمع فلز سنگین سرب در سبزیجات مصرفی به منظور حفظ سلامت انسان‌ها توصیه می‌گردد.

تشکر و قدردانی

این تحقیق در قالب پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی شیمی - صنایع غذایی و با حمایت حوزه معاونت فناوری و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه انجام شده است که بدینوسیله تشکر و قدردانی می‌شود.

در آب و خاک زمین‌های کشاورزی، ورود زه آبهای کشاورزی، فاضلاب‌های شهری، آلاینده‌های نفتی و بخشی از زباله‌های شهر به رودخانه دز است بطوریکه در اثر ورود این آلاینده‌ها آب دز که در مدخل سد تنظیمی سبیلی با توجه به آزمایشات انجام شده در ردیف تمیزترین رودخانه‌ها از نظر طبقه بندی می‌باشد. در پائین تر از پل قدیم و در محدوده بند انحرافی موسوم به گاومی آباد در شمار آلوده ترین رودخانه‌ها است (۱۷). در تحقیقی ملکی و همکاران (۲۰۰۸) با هدف تعیین میزان فلزات سنگین از جمله سرب در آب و سبزیجات حومه شهر سنندج انجام دادند میزان سرب در سبزیجات بالاتر از حد مجاز تعیین شده توسط WHO/ FAO گزارش شد و همچنین غلظت این فلز در تمام منابع آب آبیاری پایین‌تر از حد استاندارد بود (۱۸). در تحقیقی که چنگ و همکاران (۲۰۱۴) تحت عنوان کاربرد پساب و تجمع عناصر سنگین در خاک، انجام دادند، نتایج بیانگر این بود که بین فلزات سنگین موجود در خاک و بافت‌های گیاهی همبستگی وجود دارد (۱۹)، که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. نتایج بیانگر این موضوع می‌باشد که با وجود اینکه غلظت سرب در آب و خاک منطقه پایین‌تر از مقادیر استاندارد می‌باشد ولی مقدار این فلز در سبزیجات بیشتر از مقادیر استاندارد است که ممکن است به دلیل آلودگی آب و خاک در اثر ورود زه آبهای کشاورزی، فاضلاب‌های شهری، آلاینده‌های نفتی و بخشی از زباله‌های شهر به رودخانه دز و از سوی دیگر مصرف بالای کودهای شیمیایی در منطقه می‌باشد. در

منابع و مأخذ

1. Nazemi, S. Asgari, A. Raei. M. Investigation of the amount of heavy metals in vegetable of Shahroud county, Health, and Environment. 2010;3(2):195 -202. [In Persian].
2. Kasraee, P. A Study of Chemical Fertilizers and Heavy Metals in Agricultural Ecosystems. Journal of Ecology. 2000. [In Persian].
3. Merrington, G. Alloway, BJ. Determination of the residual metal binding characteristics of soil polluted by cd and pb. Journal Water, Air and Soil Pollution. 1997;100:49-62.
4. Abotalebi, A. Nitrogen and heavy metals concentration, lead, cadmium, copper in leafy vegetables in aquatic system. Agricultural Engineering Journal. 2010. [In Persian].
5. Muchuweti, M. Birkett, JW. Chinyanga, E. Zvauya, R. Heavy metal content of vegetables irrigated with mixtures of wastewater and sewage sludge in Zimbabwe: Implications for human health, Agriculture. Ecosystems and Environment. 2006;112:41-8.
6. Givianrad, Ms. Sadegh, i T. Larijani, K. Hosseini, SA. Determination of cadmium and lead in lettuce, peppermint, and leeks planted in sites of different regions of southern Tehran. Food Technology Magazine. 1390. 8(2):38-44. [In Persian].
7. Bellinger, DC. Teratogen update: lead and pregnancy. Birth Defects Res A Clin Mol Teratol. 2005; 73(6):409-420.
8. Sharma, RK. Agrawal, M. Marshall, FM. Heavy metal (Cu, Zn, Cd and Pb) contamination of vegetables in urban India: A case study in Varanasi, Environmental Pollution. 2008;154(2):254-63.
9. Dadban, I. Shahriari, A. Rahimzadeh, A. Pb concentration in crops grown in Gorgan. 12th Environmental Conference of Shaheed Beheshti University, School of Public Health Sciences. 2008. [In Persian].
10. Shibankhani, B. Azadbakht, M. Shokrzadeh, M. Bahrami, SH. 1999. Measurement of lead and cadmium levels in two spinach and radish vegetables in the city of Sari, Journal of Mazandaran University of Medical Sciences. 1999;11(30). [In Persian].
11. Horwitz, W. Official methods of analysis Association Official Analytical Chemists. WashingtonDC: Association of Official Analytical Chemists International; 2000.
12. Ramezani, Z. Aghel, N. Amirabedin, N. Determination of Pb and Cd in Garlic Herb. (Allium sativum) Planted in Gilan and Khuzestan Provinces Using Graphite Furnace Atomic Absorption Spectrometry. Jundishapur Journal of Natural Pharmaceutical Products. 2012;7(2): 41-4.
13. Codex Alimentarius Commission (WHO/ FAO). Food additives and contaminants: Joint (WHO/ FAO) Food standards programme. 2001.
14. Marais AD, Blackhurst D. Do heavy metals counter the potential health benefits of wine? Journal of Endocrinology, Metabolism and Diabetes of South Africa. 2009;14(2):77-79.
15. Institute of Standards and Industrial Research of Iran. Food and feed-maximum limit of heavy metals, Standard No. 12968. Tehran: Institute of Standards. and Industrial Research of Iran; 2010. [In Persian].
16. Hosseinizaree, N. Gholami, AS. Panahpour, A. Jafarnejadi, AR. Identifying and Determining the Contamination Rate of Agricultural Pollutants in the Basin of Karun and Dez Rivers. Journal of Irrigation Science and Engineering. 2016; 39(3). [In Persian].
17. Javaherzadeh, M, Abdolshahnejad, A. Investigating the trend of pollutant changes in the Dez River (Dezful County), 5th National Conference on Environmental Health, Tehran, Iran University of Medical Sciences and Health Services. 2002. [In Persian].
18. Maleki, A. Zarasvand, MA. Heavy metals in selected edible vegetables and estimation of their daily

intake in Sanandaj, Iran. Southern Asian Journal of Tropical Medicine and Public Health. 2008;39(2):335- 340.

19. Cheng, AC. Warknek, JE. Page, AL. Land, AJ. Accumulation of heavy metal in sewage sludge treated soils. *Journal of Environmental Quality*. 2014; 13:87-90.
20. Tiwari, KK. Singh, NK. Pate, I MP. Tiwari, MR. Rai, UN. Metal contamination of soil and translocation in vegetables growing under industrial wastewater irrigated agricultural field of Vadodara, Gujarat, India. *Ecotoxicology and Environmental Safety*. 2011; 10:4-29.

